

[Stauning.]

ventede Tilladelse vil jeg gerne citere enkelte Linier af den Henvendelse fra „Færøernes Fiskerforening“, som foreligger, og som for det første meddeler, at Hensigten er at tilvejebringe dels et hensigtsmæssigt og moderne indrettet Transportskib og dels at oprette et passende Antal Is- og Kølehuse ved de vigtigste Havne paa Færøerne. De henviser til, at der er foretaget de Forsøg, jeg allerede har nævnt, med Udførsel af fersk Fisk, dels til England, dels til København, og at det er disse Forsøg, man nu ønsker at føre videre eller rettere, det er en Fastlægning af det, man har paabegyndt ved Forsøgene, man nu tænker sig. Fiskernes Organisation, Föroyar Fiskimannafelag, siger man, tilraader derfor paa det stærkeste, at Sagen genoptages, og at der af Statskassens Midler ydes A/S. Skipafelagid Föroyar det ansøgte Laan. Man meddeler videre, at der paa flere Pladser arbejdes med Tanken om Opretelse af Is- og Kølehuse; men her stiller Kapitalforholdene sig hindrende i Vejen, navnlig naar Talen er om, at Fiskerne selv skal tilvejebringe de nødvendige Midler. Man fremhæver, at paa et Sted, nemlig i Trangisvaag paa Suderø, er man vidt fremme med Forberedelsen til Anlæg af Is- og Kølehuse, og en stor Del af den nødvendige Kapital til dette Anlæg er ogsaa tilvejebragt hos de interesserede selv. Men, siger man, inden ret længe vil der uden Tvivl komme Andragender baade fra Trangisvaag og fra andre Steder om Støtte og Laan til saadanne Foretagenders Gennemførelse. Og saa hedder det i Skrivelsen, at de færøske Fiskere anser det ikke for ganske ligegyldigt, paa hvilken Maade Eksporten af Ferskfisken og Indretning af Køleværkerne iværksættes. Det vil ikke være ligegyldigt for Fiskerne, enteh Eksportskibets Indehaver er en privat Kapitalist, eller det er A/S. Skipafelagid Föroyar, hvor langt den største Del af Aktierne er paa Fiskernes, Arbejdernes og Lagtingets Hænder. Det er heller ikke ligegyldigt, om Is- og Køleværkernes Indehavere er private Kapitalister, eller det er Arbejdere og Fiskere, som er Indehavere af Værkerne. I første Tilfælde kommer Fiskerne til at staa som de afhængige Arbejdere, der maa sælge til den Pris, der bydes dem. I sidste Tilfælde tager Fiskerne den fulde Markedspris for Fisken kun med Fradrag af de nødvendige Omkostninger. I første Tilfælde er Fiskeren nødt til at underholde en Række Mellemandlere, i sidste undgaar han al unødvendig Mellemandhandel. Og saa slutter man med paa Basis

af disse Betragtninger at fremhæve, at det er med største Bekymring, den færøske Fisker har set, at de Ideer, der er opstaaet dels hos Skipafelagid Föroyar og dels hos Fisker- og Arbejderorganisationerne paa Færøerne, overgives til og maaske gennemføres af „Det Forenede Dampskibsselskab“.

Som man forstaar af disse korte Uddrag af den paagældende Henvendelse, har de færøske Fiskere en særdeles klar Opfattelse af Sagen og ønsker altsaa at løse den paa lignende Maade, som danske Landmænd i stor Udstrækning har løst økonomiske Spørgsmaal herhjemme. At støtte en Foretagsomhed af denne Art hos den meget lille Befolkning, der her er Tale om, og en uhyre fattig Befolkning forekommer os at være en saa nærliggende Opgave, at Staten ikke burde vise den fra sig. Det færøske Dampskibsselskab er jo i Forvejen knyttet til Øerne, saaledes som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, idet det er Arbejdere og Fiskere og selve Lagtinget paa Færøerne, som har Hovedparten af de Aktier, for hvilke dette Dampskibsselskab drives, og den Omstændighed, at ogsaa Lagtinget ligefrem har en Medejendomsret i det paagældende Dampskibsselskab, gør det uhyre naturligt, at det netop er paa dette Dampskibsselskab, en videre Virksomhed af den Art, her er Tale om, bliver baseret, at det med andre Ord bliver det Selskab, som i Forvejen har løst en Opgave af særlig færøsk Interesse, der ogsaa knyttes til den anden Opgave, som Driften af et Transport- og Køleskib maa siges at være.

Med Hensyn til Formerne for det Udlaan, hvorom vi har stillet Forslag, har vi ønsket at give Ministeren frie Hænder, saaledes at der kan forhandles nærmere om Rente- og Afdragsforhold, og saaledes at disse kan afpasses efter de Forhold, man her staaer overfor. Hvad angaar de omhandlede Is- og Kølehuse, til hvilke vi foreslaar en Del af den samlede Bevilling paa 300 000 Kr., er det muligt, at der her kun bliver Trang til en mindre og forbigaaende Støtte, idet det jo fremgaar af Henvendelsen fra Fiskernes Organisation, at man gerne ønsker selv at løse denne Opgave, men at det blot er midlertidigt, at Kapitalforholdene synes at stille sig særlig hindrende i Vejen derfor. Men ogsaa det at støtte en saadan kooperativ Virksomhed blandt Fiskerne skulde jo synes særdeles nærliggende, og ikke mindst maa jeg gaa ud fra, at det kan lade sig gøre at yde denne Støtte som en ret forbigaaende Hjælp, til de første Vanskeligheder er overvundet. Thi hvis det virkelig er rigtigt, som man